

man kan ikke vente, at der som Regel vil blive Tid til at behandle dem.

Af de 8 Andragender, som ere henviste til Udvalget for Andragender, gør Udvalget kun Indstilling om et, nemlig Nr. 5, som er et Andragende fra en Komite til Fremme af en rationel Udryddelse af Rotter. Lovgivningsmagten anmodes om at træffe Foranstaltninger mod Rotteplagen. Jeg skal ikke her gaa ind paa Rotternes Historie, deres Indvandring her i Landet m. m., det vilde føre for vidt, men jeg skal dog anføre, at Rotterne nu findes overalt i Danmark. Det varede nogle Aar, før de kom over Limfjorden, men det skal jeg ikke opholde mig ved, for nu findes der, som sagt, Rotter over hele Danmark. Rotten er jo et Dyr, der formerer sig meget hurtigt, og den anretter store Ødelæggelser, idet den ikke skaaner noget. Det, den ikke fortærer, ødelægger den ved at gnave eller rive det i Stykker med sine Kløer. Det er et meget smittefarligt Dyr og fører jævnlig Smitte fra det ene Sted til det andet, da Rotterne ere Vandredyr. I det hele gøre de megen Skade baade paa Land og i By.

Nu har der ved privat Initiativ udfoldet sig en Virksomhed her i Kjøbenhavn til Rotternes Udryddelse, og skal dette føres videre, saa de andre Byer ligeledes tage Sagen i sin Haand, kan det føre til Kamp mellem Land og By. Man har klaget og med Rette over, at en stor Del af Befolkningen fra Landet vandrer ind til Byerne, og at der er Mangel paa Arbejds-kraft paa Landet. Hvis nu Byerne forfølge Rotterne og jage dem ud paa Landet, vil det være en daarlig Erstatning for den Arbejds-kraft, man maa afgive til Byerne, at man fik Rotterne fra Byerne. Derfor er det ikke en Sag, som angaar By eller Land alene, men den angaar baade By og Land. Det kan heller ikke hjælpe noget, at en enkelt Mand forfølger Rotterne. Han er udsat for, naar han har udryddet sine Rotter, og han ikke har sin Opmærksomhed henvendt paa at holde dem borte fra det Sted, hvorfra han har jaget dem, at de snart komme til ham igen fra Naboen eller et andet Sted. Jeg kan ikke se andet, end at man maa træffe Foranstaltninger, som omfatte hele Landet. Og man staar ikke paa bar Bund over for dette Spørgsmaal. Det gjorde man indtil for ganske kort Tid siden, men den Forening, som har indgivet Andragendet, har gjort en Begyndelse i Kjøbenhavn paa at udrydde Rotter, idet man ved Præmier for hver dræbt Rotte har søgt at komme dem til Livs. Foreningen har faaet Penge dels ad privat

Vej, dels fra Kjøbenhavns Kommune og dels fra Frederiksberg Kommune. Men Kjøbenhavns Kommune har ogsaa haft Øje for, at dette ikke alene burde være en kommunal Sag, det maatte tillige være en Stats-sag. Den har henvist til, da den gav Bidrag, at den gik ud fra, at der vilde ske Medvirkning fra Statens Side. Den Virksomhed, der har været udfoldet fra Komiteen i Kjøbenhavn, har ogsaa fundet Støtte fra forskellige Byer her i Landet, tillige fra de samvirkende jyske Landboforeninger og forskellige andre Foreninger, og de have alle støttet Tanken om, at der af Lovgivningsmagten bør træffes Foranstaltninger til Udryddelse af Rotter. Man staar heller ikke blottet for Forbilleder i den Henseende, idet man i sin Tid har udsat Præmier for Udryddelse af Ulven og Udryddelse af Oldenborrer.

Der har været en Del Meningsforskel om, til hvilket Ministerium man skulde henvise dette Andragende, idet man har tænkt sig, at det nærmest skulde henvises til den højtærede Landbrugsminister. Det angaar imidlertid baade By og Land, og, saa vidt jeg ved, har Landbrugsministeren skudt sig ind under, at Rotten ikke var noget Husdyr. Det var ikke saa vel, at det ikke var et Husdyr i det Forstand, at det ikke vilde holde sig til Husene, og man kun havde at kæmpe med Rotter paa Marken, i Haven og andre lignende Steder. Vi havde saa tænkt paa at indbyde den højtærede Konseilspræsident, den højtærede Landbrugsminister og den højtærede Indenrigsminister til en Konference. Men vi bleve enige om at nøjes med at udbede os en Konference med Indenrigsministeren og Landbrugsministeren. Den højtærede Indenrigsminister mødte da og var villig til efter den Konferenae, vi havde, at tage sig af Rotterne. Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale, at Andragendet henvises til den højtærede Indenrigsministers Overvejelse.

H. Holm: Jeg har tilladt mig at foreslaa Andragende Nr. 1 henvist til den højtærede Justitsminister, det Andragende, som er rettet til os fra en Del Beboere i Odense Herred om, at det maa blive paa-lagt Herredsfoged August Jørgensen ved Dom at fralægge sig de mod ham af H. J. Brandt til Brandts Minde i „Fyns Tidende“ fremsatte Beskyldninger. Naar jeg har foreslaaet at henvise dette Andragende, ligger det i, at denne Sag har vakt en stor og ret pinlig Opmærksomhed i den Kreds, jeg har den Ære at repræsentere. I Be-